F R I Š Č I Ć
M E Z A K
Š U M A N

GALERIJA MIROSLAV KRALJEVIĆ
IPC INA-NAFTAPLIN, Šubićeva 29, ulaz iz Martićeve

DANKO FRIŠČIĆ
DAVOR MEZAK
OREST ŠUMAN

Zagreb, 8. - 28. 7. 1995.

DANKO FRIŠČIĆ

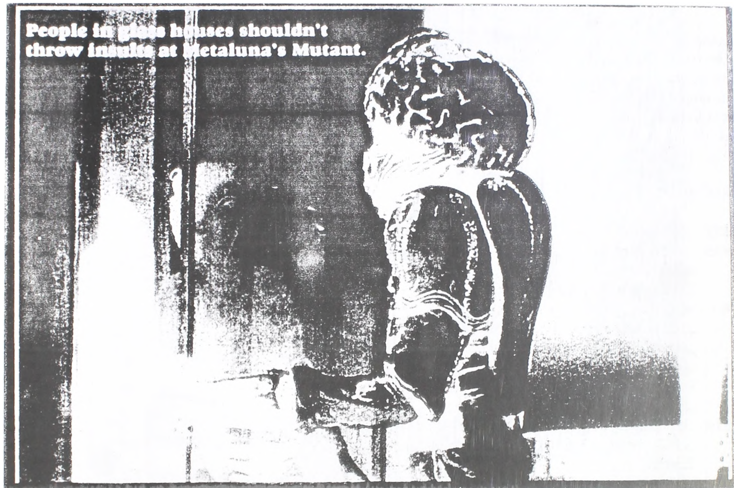
Rođen 30. V. 1970. u Zagrebu. Apsolvent na ALU u klas prof. Đure Sedera.
Adresa: Baburičina 20, Zagreb,
tel.: 67 24 78

IZLOŽBE

1992. Hrvatska mladež, Galerija Karas
1993. Labin Art Express
ALU Platz, Gradec, Zagreb
1994. Concordia Fine Arts (samostalna)
Galerija „Amaciz" (samostalna)
V. Triennale hrvatskog kiparstva
„Slike prostora", Split
„Young and New Videomarkers", Centar G. Pompidou, Paris
1995. VI. Alpe Adria Film Festival, Trst
„Tracce di Grafica Croata", Torino
„Dubrovnik", Galerija SC, Zagreb
Galerija „Miroslav Kraljević", Zagreb
(s D. Mezakom i O. Šumanom)

IZLOŠCI

„People in Glass Houses Shouldn't Throw Insults At Metaluna's Mutant"
fotografija u boji (100 x 180 cm), 1995.

People in glass houses shouldn't throw insults at Metaluna's Mutant.

DAVOR MEZAK

Rođen je 19. 7. 1968. u Zagrebu. Završio je Školu primijenjenih umjetnosti na Odjelu za unutrašnju arhitekturu u Zagrebu. Student je Akademije likovnih umjetnosti sveučilišta u Zagrebu u klasi prof. Ante Kuduza.

Tel.: 411-942, fax: 444-229, Gajeva 26, Zagreb

SKUPNE IZLOŽBE

1992. „Oči istine", MGC Gradec, Zagreb
1993. „Hello Homeland", Galerija ULUPUH, Zagreb
28. Zagrebački Salon
ALU Platz, MGC Gradec, Zagreb
„Dani hrvatskog filma", SC Zagreb
„Recall Byblos", Ludwig Forum, Aachen
„Innovation '93" First International Film Forum, Manchester
„Zagreb in Kopenhagen", Kopenhagen
1994. „Izložba instalacija", Stara tiskara, Zagreb
„CAD Forum, Mediascape" Stara tiskara, Zagreb
„Slike prostora", Gripe, Split
„Izložba apsolvenata ALU", V. Nazor, Zagreb
1995. „Tunel", Dan planete Zemlje, Zagreb
„LAB 5", Moderna galerija, Varšava, Poljska
„Biennale mladih", Moderna galerija, Rijeka

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

1993. „Pročišćenje", video-instalacija, Galerija SC, Zagreb (s Robertom Vilić)
1995. „Slike i video", Moderna vremena, Zagreb
Galerija „Miroslav Kraljević", Zagreb
(s D. Mezakom i O. Šumanom)

LIKOVNE RADIONICE

1994. Studij pejsaža, Klek
1995. „Sesam", Motovun

IZLOŠCI

Video-instalacija „Autobiografija", 1995.:
Ulje na platnu, 160 x 120 cm, 1995.
Stara fotelja
2 monitora
1 video player
Piramida od ogledala

OREST ŠUMAN

Rođen 7. svibnja 1969. godine u Dubrovniku. Srednju školu, Centar za odgoj i obrazovanje u umjetnosti i kulturi (grafički odjel, prof. J. Dodig) završio u Splitu. Upisao ALU u Zagrebu. U klasi prof. Ante Kuđuza 1994. godine apsolvirao na grafičkom odjelu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1993. „KIC", Aluzija, Zagreb
1995. „MGC", Kula Lotrščak, Zagreb
Galerija „Miroslav Kraljević", Zagreb
(s D. Friščićem i D. Mezakom)

SKUPNE IZLOŽBE

1993. Dan planete Zemlje, Galerija „ULUPUH", Zagreb
1994. Suvremena hrvatska grafika, Split
Mladi Dubrovnika, Kazalište Marin Držić (foajer), Dubrovnik
Mladi Dubrovnika, Galerija „Buljat", Zagreb
18. Zagrebački Salon grafike
Apsloventi ALU, Galerija „V. Nazor", Zagreb
1995. Zavičaj Apatrida „Sesam", Motovun
Tracce di Grafica Croata, Civica Galleria d'Arte Contemporanea, Torre Pellice, Torino

IZLOŠCI

„Čuvar 1", 150 x 65 cm, komb. tehnika, 1995.
„Čuvar 2", 150 x 65, komb. tehnika, 1995.
„Onaj koga čuvaju", 70 x 160 cm, komb. tehnika, 1995.

Kako reći nešto o ljudima koje poznajemo? Koliko su nam dostupne njihove priče? Što vidimo u njima, a što nam ostaje skriveno i nedostupno? Jesu li slike koje nam se pričinjaju doista toliko varave i lažne? Je li istina o našim bliskim poznanicima doista tako daleka? Ostaje li tek samo riječ da kažemo: on je DOBAR, ili ona je DRAGA? Možemo li proniknuti u život bližnjih, u one slojeve koji će nam reći nešto više ili nam ostaje samo trag nekog susreta koji govori tek nešto o nama samima. Možda nam ipak fotografija dragih nam ljudi može otvoriti njihov svijet i približiti nam ih u nekom pokretu ili prikrivenom osmijehu. A moguće je da i za njima ostane i neki dodir koji su nam zauvijek podarili. Svaki put kada se ponovo nađemo, u otvorenu fasciklu pod određenim imenom, naše brzo ispijajuće kave i par cigareta, unose nove papiriće površno ispisanih riječi. Na kraju, u mnoštvu poznanstava ostaju nam tek znakovi. Znakovi koje lijepimo na fotografije ljudi i žena, prolaznika ili stvarnih sudionika naših vlastitih priča.

To je donekle i *Orestova ideja.* Priča u bezbrojnim dodirima s ljudima, prijateljstvo je prikazano jednostavnim grafičkim znakovima. Snimao je svoje prijatelje dodijelivši im kostimografiju vlastita viđenja. Nametnuo im je svoju predodžbu o njima, tražeći one pokrete i odnose onako kako ih on doživljava. Grafičkim znakovima pridao im je opet svoje određenje. Spiralne vijuge, oblici ljestvica ili neki drugi geometričniji znakovi za *Oresta* su postale formule. Osobiti X-Y za pojedinog prijatelja ili prijateljicu. Slika tijela i znak duše. Možda je upravo to i jedino moguće određenje. Tijelo doslovno opisati, a duši dati neki znak.

Danku su ljudi pak monstruozna bića iz filmova znanstvene fantastke. Monstrumi ili izmišljene spodobe nestvarnih odnosa. Koliko su u njegovim fotografijama nazire neki ljudski odnos može se čak i jasnije pročitati od *Orestova* rada: to je izravni interes prema strahu i odbojnosti. *Danko Friščić* naime, traži vizualno zanimljiva stvorenja, iznakaženih oblika i nadasve zlih namjera, no potom ih neutralizira u velikim formatima svojih fotografija. Opasna bića, moćni ratnici zvijezda, Spider-mani i ostala lakrdijaška svita postaju na njegovim slikama ornamenti. Skup linija i boja - usklađenih takozvanim blow-upom u dopadljiv skup. Skup koji se na filmskom ekranu možda i doimao zastrašujućim, a strašne su spodobe ugrožavale dječji san, na *Dankovim* slikama one postaju (zapravo) dječje igračke.

Davor Mezak na svoj način uspostavlja kontakt s ljudima. Svojim prijateljima on nudi udoban naslonjač. Fotelju u kojoj prolazi njegovo djetinjstvo. Trenutne sličice njegova rasta koje je mama sačuvala u albumu. Cijela autobiografija utisnuta u jednu stolicu. Međutim, uz video instalaciju svoga djetinjstva Mezak se vježbao i slikarstvu. Priča kao da nije do kraja ispričana u trodimenzionalnom objektu, pa se slikarstvo učinilo kao snažni medij. *Davor* je ispričao samoga sebe, u fotografskom sjećanju toplih trenutaka. Okrenutost sebi i pričanje vlastite priče možda je ipak najiskreniji pristup bližnjima - i poznanicima i prijateljima.

Renata Margaretić

Izložbu omogućila INA-Industrija nafte d.d., Naftaplin, Zagreb
Izdavač: Galerija »Miroslav Kraljević« HKUD-a INA-Naftaplin
Za izdavača: Željko Tremac
Predgovor: Renata Margaretić
Postav: D. Friščić, D. Mezak, O. Šuman
Fotoslog i tisak: INA-Naftaplin, Grupa za grafičku obradu
Naklada: 300 primjeraka